

Niedziela, 13 września 2020 r.

Syr 27,30-28,7; Rz 14,7-9; Mt 18,21-35

XXIV Niedziela zwykła

I
Liturgia

• **Poznanie prawdy o sobie**

W dzisiejszą niedzielę rozpoczyna się w naszej Ojczyźnie Tydzień Wychowania, któremu tym razem towarzyszy hasło „Budujmy więzi”. Usłyszane przez nas przed chwilą czytania mszalne znakomicie wprowadzają w tematykę dotyczącą rozwijania głębokich, dojrzałych relacji. Sługa z dzisiejszej Ewangelii prosi króla o odroczenie spłaty długu. Pan, który chciał odzyskać dług, sprzedając sługę wraz z całą rodziną, ogarnięty litością, rezygnuje z tego zamiaru. Wkrótce potem ten, któremu darowano dług, wtrąca do więzienia swego współsługę, który był mu winien sto denarów. Nie bierze pod uwagę tego, że sto denarów to nic nie znacząca kwota w porównaniu z darowanym mu długiem w wysokości dziesięciu tysięcy talentów. Jezus opowiadając tę przypowieść wymienił tu ogromną sumę. Ktoś obliczył, że dziesięć tysięcy talentów to trzysta czterdzieści dwie tony złota. Takie zadłużenie sługi wobec króla wydaje się niemożliwe. Dzięki zastosowaniu tego zabiegu przypowieść jeszcze dobitniej przemawia do wyobraźni słuchaczy. Kryteria, jakie stosujemy w naszych relacjach z bliźnimi, często są zupełnie inne niż te, które przymierzamy do samych siebie. Wyjaśnienie znaczenia przypowieści z dzisiejszej Ewangelii znajdziemy w pierwszym czytaniu mszalnym. Autor Księgi Mądrości Syracha mówi o człowieku, który trwa w nienawiści. Konsekwencje takiego stanu wewnętrznego ponosi on sam – „któż więc zyska dla niego odpuszczenie grzechów?” (Syr 28,5).

Uświadczenie sobie własnej grzeszności otwiera na Boże miłosierdzie. Świadomość swojej słabości i niedojrzałości ma znaczenie także w relacjach z bliźnimi. Nadmierny rygorizm i zawyżone oczekiwania wobec innych świadczą często o nieznanomości siebie i braku pracy nad sobą. Ktoś, kto pracuje nad sobą, wie, ile to wymaga wysiłku i z większą życzliwością przyjmuje bliźnich wraz z ich niedojrzałością i ograniczeniami.

Bezcennym kapitałem w pracy wychowawczej jest doświadczenie wychowawcy. Wartościowe jest nie tylko to wszystko, co może być uznane za sukces, ale także przeżyte i przepracowane porażki, uświadomione słabości i ograniczenia. Wychowawca z bagażem takich doświadczeń - dobrze przeżytych i przemyślanych, jest wyrozumiały wobec wychowanków, zna sposoby skutecznej pomocy (bo z nich sam korzystał), a przede wszystkim jest wiarygodny – sam przeszedł drogę, którą teraz prowadzi swych podopiecznych.

Modlitwa wiernych

Do Pana, który każdego dnia zachęca nas do wzajemnego przebaczenia, skierujmy ufne błagania:

1. Módlmy się za Kościół Święty, by wiernie wypełniał misję wzywania do wzajemnego przebaczenia. ***Ciebie prosimy...***
2. Módlmy się za naszą Ojczyznę, by rozpoczynający się dziś Tydzień Wychowania przyczynił się do pogłębienia wzajemnych więzi w rodzinach i wspólnotach. ***Ciebie prosimy...***
3. Módlmy się za rządzącymi państwami, by wszelkie spory były rozwiązywane na drodze szczerego dialogu, w którym poszukiwane jest to, co prawdziwe, dobre i sprawiedliwe. ***Ciebie prosimy...***
4. Módlmy się za chorych, by na swojej drodze spotkali dobrych ludzi, którzy przyjdą im z pomocą i by w ten sposób mogli doświadczyć żywej obecności samego Boga. ***Ciebie prosimy...***
5. Módlmy się za zmarłych rodziców, opiekunów, nauczycieli oraz katechetów, którzy budzili w nas świadomość znaczenia relacji z Bogiem, z drugim człowiekiem, z sobą samym oraz z otaczającą nas przyrodą - by dostąpili łaski bycia w społeczności świętych w niebie. ***Ciebie prosimy...***
6. Módlmy się za nas samych, by owocem naszej miłości do Pana Boga była gotowość do przebaczenia drugiemu człowiekowi, będąca drogą do pogłębienia wzajemnych relacji. ***Ciebie prosimy...***

Boże, nasz Ojcze, uwielbiamy Cię za tajemnicę Objawienia Twojego Syna i wysławiamy Twoją Miłość względem każdego człowieka. Wystuchaj nasze pokorne modlitwy i umacniaj naszą gotowość do wzajemnego przebaczenia. Przez Chrystusa Pana naszego.